

ЮНАК

YUNAK

4

ПЛАСТОВИЙ ЖУРНАЛ

2003

Yunak

4 (364) 2003

ISBN 0044-1384

magazine in Ukrainian for youth age 11-18

published jointly by:

Plast, Ukrainian Youth Association of Canada

Plast, Ukrainian Scouting Organization-USA

6 issues per year

Price: \$4.50 (US)/issue

Subscription: \$25 (US)/6 issues

(includes 4 issues Yunak, 2 issues Supplement)

Editor: Oksana Zakydalsky

Юнак

журнал Пластового юнацтва

Ціна: \$4.50

Редактор

пл. сен. Оксана Закидальська

Мистецьке оформлення і макет

пл. сен. Оксана Закидальська

Адреса редакції і адміністрації

Yunak

2199 Bloor Street West

Toronto, ON M6S 1N2

CANADA

Fax: (416) 763-0185

e-mail: plast@pathcom.com

Адреса в ЗСА

Plast Publishing USA-Canada

144 Second Ave.

New York, NY 10003-8305

USA

Fax: (212) 533-8991

e-mail: kps@plastusa.org

На обкладинці

пл. уч. Устим Похмурський

гурток *Мурахи*

3-ий кур. ім. Івана Виговського

станція Львів

Україна

(Фото: ст. пл. Богдан Яцишин)

Виготовлено на системі

PC 1.2 GHz/QuarkXpress 4.1,

Adobe Photoshop 6.0, Adobe Illustrator 9.0,

Adobe Streamline 4.0

Видруковано заходами

The Basilian Press,

Toronto, Ontario, Canada

ЗМІСТ

Від Редакції / Табори

1

Гурток Айстри

2

Вифлєсмський Вогонь Миру

3

Альпіністика в Альпах

4-5

Німеччина — Привітна Баварія

6

Табори — Німеччина

7

Табори Курінні — Торонто / Львів / Київ

8-11

Короткі ігри

12-13

Табори Станичні — Канада

14-15

Табори Станичні — Україна

16-17

Табори Крайові — Україна

17-19

КВТ - Проект до III-ої проби

20-21

Як юнаки будували лазню на природі

22

Тут і Там — Косів / Едмонтон / Ньюарк

23

Різне / Дні Пласту в Києві

24-06

Дорогі читачі Юнака!

Ви одержите це число коли буде зимно і сніг надворі. Це добрий час згадати минуло-річні юнацькі табори, переглянути тут дописи і фотографії із них. Але читайте ці дописи не тільки для того, щоб помилуватися своїми приємними (або менш приємними) споминами але зверніть увагу і поцікавтеся тим, як таборували інші курені чи станиці чи краї. Вже треба починати плянувати наступне табування а тут зможете знайти ідеї, як це робити і які інші табори можна запланувати. Пластовий табір — це великий проєкт, який треба плянувати заздалегідь, чи це робить курінь, станиця чи край.

Не забувайте, про *Юнак на Сходинах*! Принесіть це число на гурткові сходинах і обговоріть, який табір ви хочете зорганізувати на наступний рік.

ТАБОРИ

Курінні — Табори організовані курінним проводом (Радою гурткових) з поміччю зв'язкового і виховників. Це табори на яких можна засвоїти вміння потрібні для прожиття серед природи, де можна перевести підставові елементи пластових занять: ігри, пісні, інструктажі гутірки, ватри та прогулянки. Це також табори на яких можна здобути вміння залежно від терену табору (канойкарство, плавання, мандрівництво і т.д.)

Станичні — табори організовані одною чи більше станицями, звичайно головну роль в організації і переведенні мають виховники.

Крайові — табори, які мають спеціальну програму (ці табори також називаються спеціалізаційні), на які їдуть пластуни із цілого краю і за організацію яких відповідає крайовий провід. Це включає такі табори: *Крайовий Вишкільний Табір* (КВТ) з програмою III-ої проби (Україна і ЗСА), *Морський табір* із

Повернулися до *Юнака* наші два мандрівники-альпіністи: Данило і Андрій. Минулого літа вони були на найвищій горі в північній Америці — Деналі, а тепер написали нам як вони лазили по Альпах.

Ще знайдете в цьому числі, на середніх сторінках, жмут коротких ігор, не дуже складних, які ви можете самі відгадати або разом з іншими на сходинах. Ми хочемо, щоб ви відвідували нашу веб-сторінку тому помістили відповіді на ці ігри власне на ній. Там також знайдете інформації про інші видання *Юнака* і як їх замовити. Загляньте на www.plast.ca/yunak.

Скоб!

пл. сен. Оксана Закидальська
редактор

і їх різноманітність

програмою морського пластування (Україна і ЗСА), *Чота крилатих* з летунською програмою (Україна), *Калиновий оберіг* із спортивною програмою (Україна), *Мистецький (Метаморфоза в Україні, Стежки культури в ЗСА), Леґіон* із програмою військового пластування (Україна), *Степовий вітер* із козацькою тематикою (Україна). Крайові табори часами бувають не за програмою, а за ступенями — табір прихильників, учасників, і т.д. А в деяких краях, де небагато пластунів, (напр. в Німеччині чи Великобританії) відбуваються лише крайові табори.

Міжкрайові: До таких належать три табори: *Золота Булава* — вишкільний табір для гурткових і курінних провідників (в Україні і в Канаді); *Школа Булавних* — вишкільний табір булав таборів юначок і *Лісова Школа* — вишкільний табір булав таборів юнаків (ЗСА і Україна).

Один образок вартує 1000 слів. Це могла б бути філософія нашого фотокореспондента ст. пл. Богдана Яцишина (Дасіка). Цього літа він їздив з табору до табору, збирав дописи і робив фото — навіть заїхав до Баварії. В цьому числі йому завдячуємо 52 фотографії!

ГУРТОК АЙСТРИ ПРО СЕБЕ

Юначки гуртка Айстри, 2-го куреня ім. Лесі Українки в Нью-Йорку – дуже зжиті бо пластують разом з новацтва. Коли перейшли з новацтва, їх було більше — два гуртки прихильниць Ромашки і Лілеї, які згодом з'єдналися в один букет і назвали себе Айстри. Це їм підходить, бо вони, як і ці багаті барвами квіти, кожна іншої вдачі.

Минулого року, коли гурток вибирався на ЗБ, розгорнулася дискусія. Юначки знали, що це спеціальний табір для старшого юнацтва з темою провідництва і вони переживали факт, що не кожного приймають на табір — до того треба виконати ряд завдань. Ліля, Мелася і Оленка чули — одна від брата, другі від сестер — що на ЗБ дуже вимагаюча програма, але також, що може й бути при цім багато фан і приємностей.

Все таки, посипалися питання, спочатку практичні —

- Як ми заїдемо до Монреалю?
- Чи треба мати паспорт до Канади?
- А що як я маю зелену картку?
- Чую, що там мало не щодня паде дощ. Як пакуватися на таку погоду?
- Як втримати особисту гігієну в болоті? Де буду митися?
- Якщо самі собі варимо — чи всі худнуть на ЗБ?
- Чи багато комарів на Батурині?

А тоді ще питання, про себе і свої сили —

- Чи я добре знаю піонірку? Чи треба знати ВСІ вузли?
- Чи буду я проявляти ініціативу?
- Як я буду переживати строге точкування?
- До якого гуртка призначать мене на таборі?
- Як буду співпрацювати із групою незнайомих юначок?
- Чи будемо жити в згоді?
- Чи з мене буде добрий провідник?

А далі застановилися над питанням — **В чому проявляється провідництво-лідерство?** Одні казали, провідництво — це вміння провадити іншими, диригувати ними. Другі казали, що провідництво можна різно проявляти, навіть тим, що вмєш оцінити і підтримати чиясь добру ідею і активно співпрацювати. Знаємо, що кожна група з часом знаходить свого провідника чи провідників.

Ляриса, гурткова Айстрів, засміялася, що їй підходить пост гурткової бо вона любить наказувати. Але на таборі юначки з нашого зжитого гуртка будуть по різних гуртках! **Як довго забере їм зрозуміти динаміку свого нового (таборового) гуртка?** Коли нікого не знаєш, не знаєш спроможності-сили інших юначок у своїм гуртку, а тут треба вже будувати полеву кухню, вирішувати меню і мільйон різних речей зараз робити! Треба скоро членів свого нового гуртка 'розкусити.'

Всі застановилися над тим, в чому вони особисто сильні а в чому слабі.

ПЕРША призналася, що вона незорганізована, але зате вмє скоро працювати коли рішення вже зроблено.

... **ДРУГА** навпаки — є дуже зорганізована, але забатаго журиться деталями.

... **ТРЕТЯ** призналася, що часто має добрі ідеї але не все сміливо їх висловлює.

... **ЧЕТВЕРТА** сказала, що вона також "затиха", але зате не діє імпульсивно.

... **П'ЯТА** сказала, що вона патомість "заголюсна", але зате не встидлива.

... **ШОСТА** каже, що вмє тримати в гурті порядок але журиться чи вона досить виспортована, і чи не сповільняє прогрес групи.

... **СЬОМА** призналася, що може бути внерта, але також готова вислухати інших.

... **ВОСЬМА** вірить, що вмє провадити але мусить перше чутияс свобідно з новими людьми.

І так Айстри зрозуміли, що їх чекає щось нового. Нові друзі, нові випробування.

ВИФЛЕЄМСЬКИЙ ВОГОНЬ МИРУ

Вифлеємський Вогонь Миру горить у Вифлеємі, у церкві Різдва Господнього, на місці народження Ісуса Христа. На Різдвяні свята скапти Європи беруть вогонь із Вифлеєму і поширюють його, передаючи поміж собою. Світло тепла, миру, злагоди і сподівання мандрує з заходу на схід, долаючи кордони і єднаючи християн

в часі Різдва Христового. Пластуни зазвичай приймають вогонь від польських скаптів — гарцерів. Завдяки пластунам, Світло розповсюджується по всій Україні: в церкви, державні установи, школи, сиротинці, лікарні. Цього року вже в'яте пластуни брали участь у цій акції. (фото із передачі в 2002 р.)

На кордоні (справа) Станичний ст. пл. Орест Олійник передає Вогонь юнацтву.

(внизу)
Польські Гарцери із
Томашова-Любольського

Передача вогню в церкві св. Юра — юначки кур. ім. Алли Горської.

Передача Вифлеємського Вогню на кордоні. На фото (зліва) Юрко Мудрий, курінний кур. ім. Виговського (Львів), Наталка Чмелик і Наталка Храма, кур. ім. Олени Степанівної (Львів)

Передача Вифлеємського Вогню в церкві св. Юра — Марта Федьків, 26 кур. ім. Олени Пчілки і Юрко Гвоздович, 41 кур. ім. Тараса Бульби.

Передача вогню станіціям при скульптурі Матері Божої у Львові - (справа) юнак-представник гарцерів, Маріянна Тріль, 44 кур. ім. З. Франко, Тарас Павлів, 1 кур. ім. Короля Данила.

АЛЬПІНІСТИКА В АЛЬПАХ

1

Альпи в Західній Європі є високі, стрімкі та створені з солідного граніту. Тому вони мають багато різноманітних маршрутів: короткі/довгі, кам'яні/мішані льодові/льодовикові, легкі/середні/трудні. Там є все і тому, що вони дуже доступні, є багато шляхів. Крім того, там густа мережа поїздів і телекабін, так, що не потрібно довго добиратися до цікавішого початку траси. Це нам виглядало як перфектна нагода, щоб повправляти та більше навчитися альпіністики, яка вимагає знання із багато ділянок: картографії, зимового табірництва, скеле- і льодолазання, погодознавства, ефективного переходу стрімкого терену та безпечного переходу льодовика! Завжди є багато чого навчитися і ми сподівалися, що гори Альпи будуть нашим учителем.

3

2

4

Комбінація височини, непевної погоди, стрімкого і відкритого терену, льодовики — все значить, що важко себе зорієнтувати в смузі Мон Блан. Треба бути в доброму фізичному стані, мати досвід в альпіністиці разом із кількома довшими прогулками. Треба вміти вживати шнур щоб себе забезпечити від падіння в щілини чи падіння зі скелі, вміти користуватися льодорубами і скобами, мати вироблені вміння як давати собі раду із зимовою погодою і бурями. Більше людей гине на рік в смузі Мон Блан ніж загинуло за весь час здобуваючи Деналі (McKinley).

5

Минулого літа Данило Даревич і Андрій Колос, виховники в Торонті, писали нам про свою прогулку до Аляски, на гору Деналі (*McKinley*). В літі 2003 вони знову вибралися в гори, цей раз в Альпи.

Ми домовилися зустрітися на пероні в місті Шамоні в 10 годині рано 1-го липня. Ми не знали де будемо жити, по чому будемо лазити та який виряд треба нам привезти — все це залежало від того, яка буде погода та від нашої мотивації. Зустрілися в Шамоні і почали розвідувати терен. Нам вдалося винаймати квартиру на 3 тижні, яка знаходилася 25 хв. ходу поза містом але тільки 10 хв. від скали *Gaillands*.

З квартири ми виходили на одно- і дво-денні прогульки. Хотіли скористати із зимної погоди і піти на льодовий маршрут — *Mont Blanc de Tacul*. Ми піднялися на телекабіні до верха *Aiguille de Midi* і перейшлися по льодовику. Було трудно бачити, бо вітер віяв снігом. Але дійшли до вершка і тоді спустилися назад до льодовика щоб переспатися. Наступного ранку вилізли по трасі на гору *Mont Blanc de Tacul* і спустилися по ліфті назад до Шамоні.

Після відпочинку, ми вирушили на наступну пригоду — на довші кам'яні траси, які без снігу. Піднялися ліфтом і вилізли на південні хребти *Index* і *Aiguille de Gliere*. Після кількох днів, ще раз вирушили вгору — по кам'яні трасі хребта *Arete des Papillons*. Там ми мали нагоду лазити по чудовому, солідному граніті вирізбленому вітром і дощем (фото 7)

10

8

9

Нарешті — прийшов день в який ми рішили вилізти на найвищий чуб в західній Європі — *Mont Blanc*. Ми доїхали поїздом до пункту 2,372 м висоти, вилізли по стежці і ночували на плоскому терені. Переважно горелази сплять вище, але там до кабіни понаходило багато людей і було значо зимніше. Ми збудилися дві години скоріше і легко добилися до інших, які також лізли на чуб. Дня 22 липня ми здобули чуб *Mont Blanc*.

Фото:

1. Французькі Альпи.
2. Нічліг в дірі снігу на льодовику.
3. Кус-кус на обід.
4. Де я?
5. Довша кам'яна дорога.
6. Нас спостерігають.
7. Скеля *Arete des Papillons*.
8. Данило в околиці *Gliere*.
9. Верхній хребет *Mont Blanc*.
10. Андрій на вершку *Mont Blanc*.

Всі фото Андрія Колоса
Дивись також: www.kolos.ca

ГОРА MONT BLANC:

- франко-італійська, хоч сам вершок гори знаходиться у Франції.
- має славу як "одна з найкращих гір світу".
- 4,807 м (15,770') висоти, значно вища ніж решта Альпів.
- велика, має багато хребтів і лиць, кожне з яких має свій характер.
- найбільш доступна із найвищих гір світу і має широку мережу ліфтів, гондоль, поїздів і кулиб.
- вперше здобута в 1786 році французами Жаком Балматом і Мішел-Габрієлом Пакардом.

1-го вересня 1947 року
пластуни Богдан Яців (Джек) і
Ігор Суховерський
стали першими українцями на
вершку *Mont Blanc*. (ст.24)

Привітна Баварія

Цього року нам — новакам з мого рідного міста Рівне та юначкам і юнакам із Косова і Івано-Франківська — надзвичайно пощастило — ми провели незабутні дні 29-го травня до 20-го червня в Німеччині. Жили ми в Рейзенгофері, приміській зоні Мюнхена. В самому містечку надзвичайні будинки — гарні, з дивовижними малюнками. Нам розповідали, що у Баварії є звичай розмальовувати дім, у якому живеш. Ми бачили будівлі з цілими картинами. Мені найбільше сподобалися малюнки, де хлопчик-пастушок пасе отару та малюнок з Андрієм Первозванним.

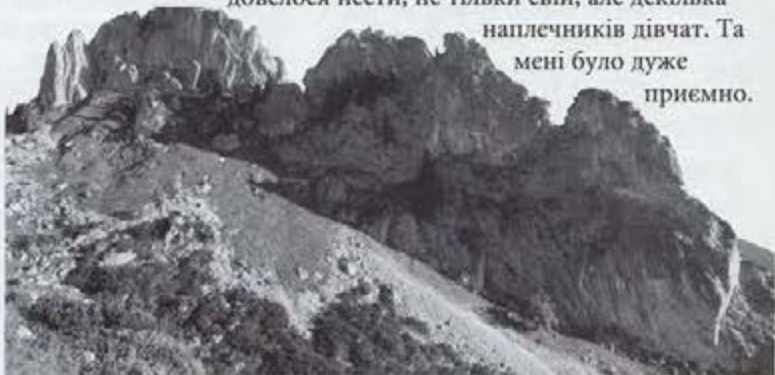
На протязі цих трьох тижнів в нас було багато конкурсів, екскурсій, мандрівок, ігор, змагань. Як не дивно, в цих розвагах мені завжди посміхалася фортуна. Завдяки тому, що в мене веселий

характер, і я часто жартував і розважав інших, мене стали називати *Андреас поп Андреас*. Лише в таборі я вперше взяв в руки ракетку з настільного тенісу, а в змаганнях переміг більш досвідчених і старших хлопців і зайняв третє місце в чемпіонаті з цього виду спорту.

Хоч я виграв багато призів але найбільша нагорода — нові друзі яким я передаю величезний привіт. Взагалі вражень і спогадів дуже багато, за які я завдячую Ростіку та Дасіку, а також Гансу і Каролі, пану Бургарду і Петеру, подрузі Олі і керівникам Баварського Червоного Хреста.

Фото: Андрій Немчинський (автор)

В Альпах ми провели чотири дні. Мабуть, нікого не залишить байдужим краєвид Альп — схили гір, вкриті травою, та квітами і снігові вершини, адже сніг і квіти — це в наших краях речі не сумісні. В горах ми мали чотири мандрівки до різних вершин. Під час сходження на вершину *Бланкінштайн* мені довелося нести, не тільки свій, але декілька наплечників дівчат. Та мені було дуже приємно.

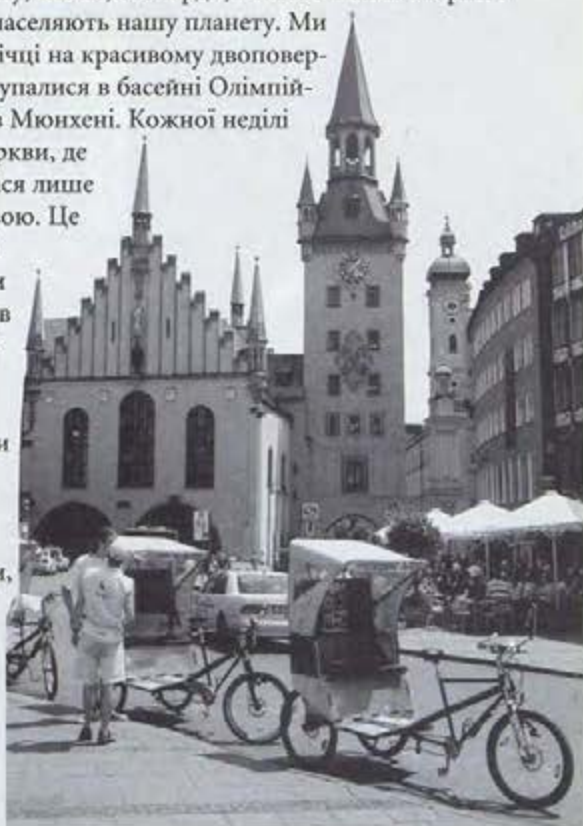
Модель авта в музею BMW в Мюнхені. Музей відкрився в 1973 році і тепер один з найбільш популярних атракцій в місті. Кожного року, музей відвідує около 250,000 людей із цілого світу. В музею знаходяться машини, мотоцикли і авта які випустила фірма BMW за останніх 75 років.

Всі фото: Богдана Яцишина

В Мюнхені ми відвідували дуже гарний зоопарк, де були антелопи-гну, слони, гепарди, і багато інших тварин і птахів які населяють нашу планету. Ми мандрували по річці на красивому двоповерховому катері і купалися в басейні Олімпійського стадіону в Мюнхені. Кожної неділі ми ходили до церкви, де служба відбувалася лише українською мовою. Це було прекрасно і захоплює чути українську мову в чужій державі. В храмі Святого Петра, який є дуже високий, ми піднімалися на верхівку старовинними і крутими сходами, аби подивитися на місто з висоти. Було видно навіть Австрію.

Фото: Центр Мюнхену

Ногами до землі, головою до неба

Ось нарешті настало 26 липня. Цього ми вже давно чекали. У цей день з'їхалися юнаки і юначки з цілого світу у пластовий табір, що на Гохляндії біля Кенігсдорфу. Ми бачимо знайомі обличчя і дуже радіємо з цієї зустрічі через рік. Але серед нас є також новаки, для яких це перший пластовий табір.

Наступного дня урочисте відкриття 'Пласту-2003'. Для нас це була важлива подія, оскільки нас при цьому перевели з новацтва до юнацтва.

Цьогорічний табір знова включав мандрівки, нічні напади, жарти, веселощі та інші пригоди. Яскравою подією нашого таборуння було свято Івана Купала. Ми співали чудові українські пісні, плели віночки та пускали їх на воду, а хлопці ловили їх. Треба сказати, що хлопців було удвічі менше ніж дівчат. Тому на кожного хлопця припало по два віночки. А потім усі (по парах) шукали в лісі цвіт папороті, стрибали через вогнище.

Свято пройшло настільки захоплююче, що ми від вражень ще довго не могли заснути. Зате наступного дня декому довелося звертатись до таборової лікарні за дозволом там виспатися.

Не обійшлося також і без пригод. Під час перебування на річці Ісар, що

має стрімку течію, одна юначка заплила далеко і не мала сили повернутися до берега. Ось тут відзначилися пластуни — пл. прих. Христина Пушкар та пл. уч. Роман Матичак. Вони перші кинулись на допомогу та витягнули її з води. За це кожний одержав 3-тє відзначення перед усім табором.

Перевіркою нашої витривалості була дводенна мандрівка. Хоч вона була для нас не простою і ми були дуже втомлені, усі гідно дійшли до кінця. А думка про вечірку додавала сил.

Пластуни люблять також жартувати. Та в останню ніч у коменданта новацького табору були вкрадені шаравари і вивішені на машт.

пл. пр. Таня Ерлайн
і пл. пр. Анна Ратиц

На фото: Юнацтво і провід табору. Коменданти: (зі зду, третій зліва) ст. пл. Борис Франкевич і (6-та зліва) ст. пл. вір. Олесь Шевчук. Автори статті Анна Ратиц і Таня Ерлайн (2-ий ряд, 4-та і 5-та зліва)

Ми звертаємося до всіх пластунів, а також до українських юнаків у цілому світі, з закликом взяти участь у нашому наступному ювілейному таборунні 2004 року — це буде 50-ліття оселі Гохляндії

Запрошуємо на черговий лещетарський табір який відбудеться в квітні 2004, в Австрії
Інфо: borys@gmx.net

Торонтонські курені люблять таборувати в північному Онтаріо, на озерах і ріках

Канадського щиту. Але також і мандрують далі, до східної Канади, на побережжя океану. Із 78 таборів, які відбулися в 2003 році в Україні, багато було

курінних. Тут знайдете фото із кількох таких таборів львівських куренів як також допис про "ключевий" табір київського куреня юначок.

III-тий кур. ім. Симона Петлюри (Торонто)

На нашому таборі, на озері Баджер коло Французької ріки від 3 до 17 серпня 2003 була канойкарська програма. Назва табору: *Слідами Вояжерів*. Було 32 юнаки і 6 виховників. Курінний: пл. роз. Даньо Колос. Ми багато навчилися про історію нашого місця таборування: як 300 років тому, *вояжери* плили по тих самих ріках що ми. Великою несподіванкою для нас були комарі. Ніхто з нас ще в житті не бачив їх так багато! Ми поміняли програму дня, щоб вечер'яти скоріше, заки комарі з'являться. Всі таборовики були на прогуляках, а кілька відважних юнаків переплили великий поріг (дивись фото). пл. роз. Марко Балан

Фото: Петро Чурілович

X-ий кур. ім. Ольги Косач (Торонто)

Курінь вибрався найдаліше — 26 годин поїздом до *Форілон парку*, Гаспей, Квебеку — де 12 юначок і 5 подруг мандрували від 3 до 15.VIII. Юначки вставали в 5:30 рано, каякували на океані де бачили китів і фоків. Погода була ввесь час дощова — тільки в останній день вийшло сонце.

Фото: Богданка Гришина

IV-ий кур. ім. Лесі Українки (Торонто)

Ми таборували від 2-10 серпня 2003 в Алгонквін парку, над рікою Вайтфіш. Було нас 24 юначки, 3 виховниці і опікун. Ми таборували на груповому таборовищі, але коли їхали на прогульки, займали 3 таборовища бо тільки 9 осіб може бути на одному нараз. Їх треба було замовляти в квітні — провінція обмежує табування, щоб зберегти природу. Була одно-денна і трьо-денна прогульки. Був тільки один портаж але довгий — 1,760 метрів. Провід табору: пл. роз. Таня Яців-Жураківська (курінна), пл. роз. Таня Сидор (писар), пл. роз. Уляна Тарапацька (інтендант).

Фотос: Лариса Смарш

XI-ий кур. ім. Северина Левицького (Торонто)

Табір відбувся в Алгонквін парку; було 31 юнаків, 4 виховники і 2 опікуни. В околиці таборував IV-ий курінь і табори себе запрошували на вечери і ватри. На програмі було канойкарство по озерах і мандрівництво по стежках. Старші юнаки пройшли понад 50 км за три дні. Молодші здобули по 5 вмілостей, а старші менше число, але між ними Етикет і Військовик. Були пригоди — в першу ніч сильний дощ затопив табір і ми вночі копали рови. Деякі юнаки ночували в шаласах щоб закінчити Два Пера, але не вдалося нам почути вовків які, кажуть люди, там часами вночі виють.

Андрій Водославський

Данило Спольський

Фотос: Олесь Слизівський

Вмісті Два Пера

На нашому першому курінному таборі, виховники намагались за 14 днів навчити нас усього — і піонірки, і куховарення, і співу, і першої медичної допомоги і семафору ...

На кухні – зажурились порожніми баняками

Веселі перегони (зліва) Юля Кохман, Уляна Вдовичин, Христя Іванців

Інструктор семафору Ірина Проць і (зліва) Мар'яна Юрків, Ірина Іванчук, Уляна Вдовичин

Підг. курінь ім. Б. Світлик і 4 кур. ім. Лесі Українки на таборі КУК.

Медична обслуга – лікар Іра Миронова перев'язує Ірину Іванчук з допомогою Уляни Вдовичин.

Ми пам'ятаємо нічні алярмові та цікаві теренові ігри а найцікавіша — добова теренова гра. Нас поділили на два племені, кожне з яких мало свій тотем, вождя, звичаї, посуд та, звісно, зв'язкового. Головне завдання гри полягало у викраденні тотемів. Але облом життя був у тому, що два вожді між собою змовилися і не нападали один на одного. А вночі ми полізли до скарбу. Плем'я *Таракатумба* викрало скарб, який складався з чотирьох банок згущика, печива та цукерок.

Ось таким був наш табір "КУК". До речі розшифровується ця назва – Країна Усміхнених Казок, а підпільна назва Круті Українські Кобіти.
пл. пр. Христя Іванців, Львів

Найцікавішою гутіркою була... *Пластовий Закон!!!* Так-так, Ви все вірно прочитали! Саме *Пластовий Закон* приніс нам найбільше користі та втіхи. Побудова нашої супер-пупер гутірки була дуже цікавою. Спершу нам зачитували точку, яку ми мали вивчити і ми її бурхливо обговорювали. Далі наша чарівна виховниця Миша (Юля Чернікова) розповідала баечку. Ми дружно заплещували оченята і... слухали. Це справді допомагає краще зрозуміти гутірку і її суть. І так ми розуміли всю сутність *Пластового Закону* і для чого він існує.

Наша супер піоніристка Мураха (Іванка Мурин) зв'язала стіл. Кухня в нас була по пластунськи вишуканою! Дем'яна (Марта Пастух) розповіла, як готувати *жаб'ячі ноги!* І ось уявіть собі, що я біжу за жабкою, щоб її з'їсти, падаю і розбиваю лікоть. І тут на допомогу приходить Рошця (Іра Миронова) і показує на мені як обробляти рани. Заодно цей голову забинтували.

під. кур. ім. Марії-Магдалини Мазепи (Київ)

Чи траплялося вам відкривати замки життя ключами мудрості? Мудрості вашої власної, здобутої особистим життєвим досвідом, або позиченої із скарбниці людства, із надбань віків. Якщо так, то вам знайома втіха від власного поступу, піднімання на нову сходинку після застосування цієї мудрості в житті. Саме здобуванням таких ключів ми і займалися на курінному таборі *Ключ*. Табір відбувся 8-22 липня 2003 р. поблизу гори *Ключ* в Сколівських Бескидах. Для куреня цей табір був першим.

Були і алярми, і пісенні шедеври, і мандрівка на скелі, і ночівля в шелестах. Справжніми родзинками нашого табору були корівки, бички, овечки, баранці, коні, собаки, ящірки, змії, їжачки та інші, не говорячи вже про друзів-пластунів, які не забували нас регулярно відвідувати.

Та найголовнішим були розсіяні ключі, які ми здобували-збирали-розшифровували. Чи стане комусь законом в житті, чи допоможе наш головний ключ — *возлюби ближнього свого, як самого себе* — вирішувати йому особисто. А ми просто ділимося цією цитатою з Біблії як ключем до щасливого життя.

23 кур. ім. Степана Бандери (Львів)

36 кур. ім. Анни Ярославни (Львів)

На фото:
Кур. ім. Анни Ярославни
(згори): пл. роз. Оля Київ-
ковська, пл. уч. Оля Тихан,
пл. пр. Валя Цюпа
(справа) пл. уч. Христя
Тузак

Кур. ім. Степана Бандери
(згори): пл. роз. Роман
Кінах; Естафета; Курінь,
ст. пл. Андрій Горак —
зв'язковий.

Всі фото:
Богдан Яцишин

КОРОТКІ ІГРИ

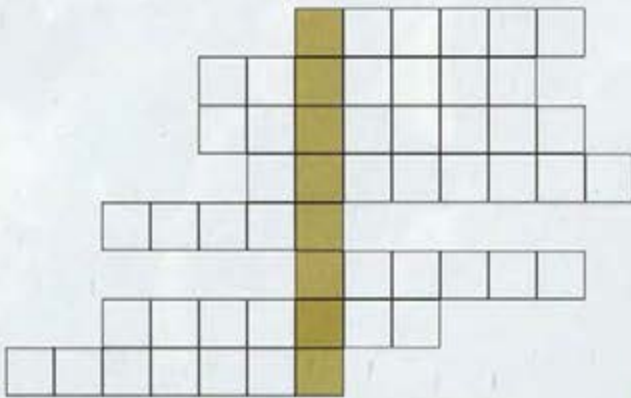
- 1 Яку одну букву потрібно додати в середній квадрат і додати до кожного із 6 слів, щоб мати шість предметів вираду на табір?

- 5 Віднайди в колі назви 12 дерев.

- 2 Впиши назви місяців року в клітини. В жовтих клітинах — псевдо першого Начального Пластуна.

- 4 Магічні квадрати — читається так само по вертикалі як по горизонталі. Впиши букви на риски. (Перше слово подано).

С Ч М організація української молоді
 Ч _ _ _ армія без держави
 М _ _ _ додається до куті

_ _ _ _ _ організація української молоді
 _ _ _ _ _ пришиваємо на діру в одязі
 _ _ _ _ _ бере участь в Олімпіаді
 _ _ _ _ _ великі камені
 _ _ _ _ _ прикметник від "тато"

- 3 Поєднай слова в колонці А і Б, і впиши відповідь в правильне місце внизу (як в прикладі).

1. Найбільша держава за територією.....РОСІЙСЬКА ФЕДЕРАЦІЯ
2. Сузір'я на небі
3. Прибережна частина моря в Канаді
- 4 Збір який вибрав гетьмана Брюховецького.....
5. Визнає Аллага як Бога
6. Об'єднання, яке створило УГКЦ

А

Б

РОСІЙСЬКА	ВІРА
МАЛА	УНІЯ
ІСЛАМСЬКА	РАДА
ГУДЗОНОВА	ФЕДЕРАЦІЯ
ЧОРНА	ЗАТОКА
БЕРЕСТЕЙСЬКА	ВЕДМЕДИЦЯ

КОРОТКІ ІГРИ

Розгадай слова та впиши їх, починаючи з літери К.

1 Де похований Т. Шевченко	5 Музичний інструмент
2 Житель Запорізької Січі	6 Пластун любить її
3 Володар Київської Русі	7 Печуть на свята
4 Непрошений гість в таборі	8 Столиця Афганістану

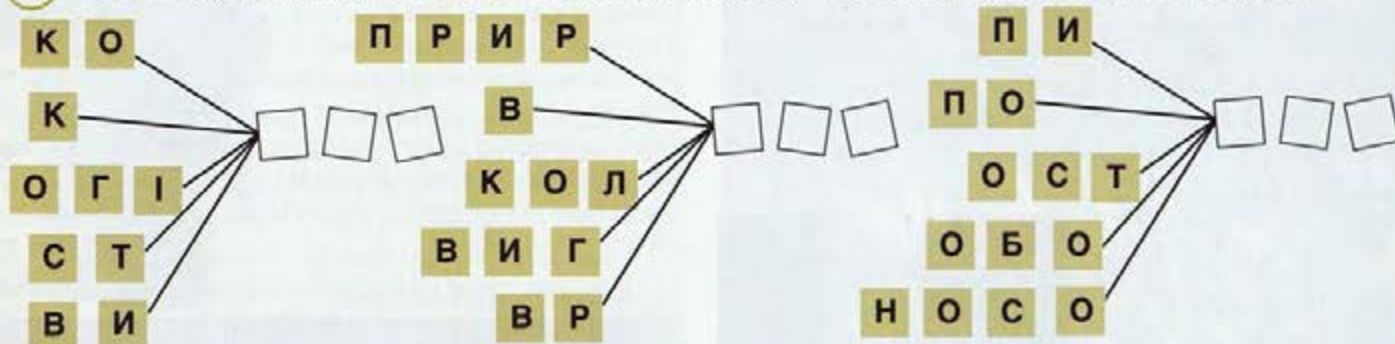
9 Тут слова поділені на половину. Чи можеш зложити десять слів по шість букв?

ИНА	ПРА	ТОК	РОД
ВИШ	ВНЯ	КІЛ	ЕТА
КОМ	ЗОЛ	РОН	ПОР
ЗУБ	ГУР	ОТО	КОР
ПАТ	ОВА	ГРИ	ТРИ

10 Знайди зайве слово в кожній групі.

УРАН	ПЛУТОН	ОРИОН	ЮПИТЕР	МАРС
ПАЛЕЦЬ	ХВІСТ	НОГА	ОКО	НІС
ЛЕВ	ТИГР	КРУК	ГЕПАРД	ВОВК
ПІТОН	ШНУР	ШОЛОМ	ПІЛОТАЖ	ПОЯС
ЛОЖКА	КОХЛЯ	ВЕСЛО	РУШТА	НІЖ

7 Впиши, у квадрати, слова з трьох літер так, щоб утворилися слова із уже вписаними літерами.

8 РОЗПЛУТАЙ ПОРІВНЯННЯ!

Колючий, як засць.	Вірний, як лис.
Кучерявий, як слон.	Неповоротний, як пес.
Голодний, як ведмідь.	Впертий, як їжак.
Боязкий, як вовк.	Маленький, як осел.
Хитрий, як баран.	Здоровий, як миша.

ВІДПОВІДІ

Відповіді до цих ігор можна знайти на Інтернеті на адресі:
www.plast.ca/yunak

В Канаді дві західні і дві східні станиці організували спільні табори. В Україні одна станиця таборувала в місці де сягала колись Київська Русь, а пластуни Криму відновляли українські пісні і традиції на Івана Купала.

Станиці Едмонтон і Калгарі

Оселя Скавтів Канади *Camp Gardiner* недалеко Калгарі була місцем нашого табору, від 31.VII. до 10.VIII. Таборові заняття були переведені на зразок телевізійної програми *Survivor*. Всі учасники були розділені на групи-племена, які вибрали собі назви: *Бистрі Бички*, *Пірати*, *Індіани*, *ББС (Баба Бабі Сказала)*, *Вперті Плями* і *Подертий Співаник*. На точкування впливало вживання української мови, співпраця, пластова постава та спеціальні досягнення в змагах.

Змаг Залізного Кухаря

Біг з перешкодами

Було багато цікавих змагань, але особливо подобалося нам водне поло (на оселі був басейн), біг з перешкодами та змаг Залізного Кухаря. Були лисячі біги, теренівки та змаг піонірки.

Мандрівки та прогульки в Скелястих горах на гірських вельосипедах залишили спеціальні враження і спогади. Одна третина учасників об'їжджала гірські стежки провінційного парку *Кананаксис*, а решта табору, розділені на три групи, мандрували в горах *Кананаксис*.

Гірські вельосіеди

Змаг піонірки

Прогулька в гори.

Ми вижили трьо-денну прогульку: пройшли 30 км з величезними наплечниками, готували смачні перекуси і мали веселі настрої подорожі. Між прогульками і фізичними змаганнями були інтелектуальні вправи: вирішування кросвордів і загадок та перевірка знання українських звичаїв та традицій, історії Пласту, географії світу, виживання та першої допомоги. Щовечора, при ватрі, подавався денний результат і переможці отримували цікаві або смачні нагородки.

Прогулька на гірських вельосипедах.

Великим досягненням на таборі була наша величезна брама. Ми збудували її вживаючи тільки колоди і шнур багато шнура. Брама (внизу) була майже 5 м висоти і могла втримати 7-10 людей одночасно.

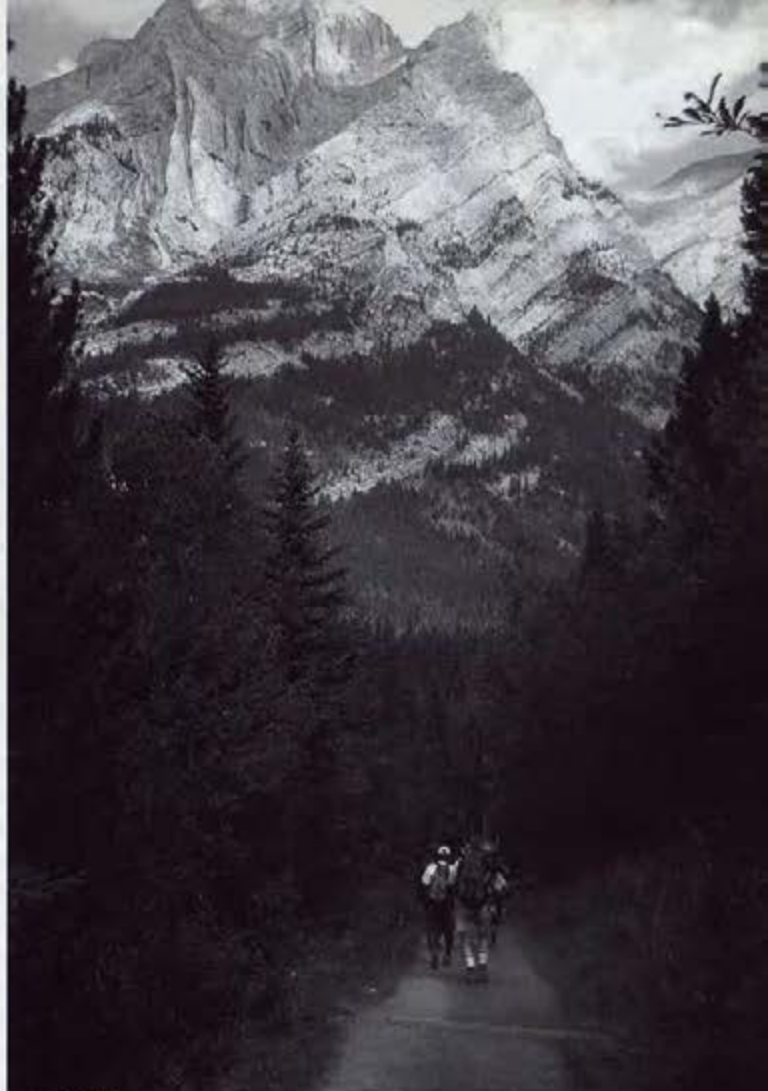

Під час табору ми мали досить цікаву зустріч — до нас прийшли "в гості" в'єтнамські скавти. Заспівали ми кілька пластових пісень, а вони нам відспівали в'єтнамські.

Загально тема табору *Survivor* всім сподобалася. Вечірні ради племен (*tribal councils*), змаги і особливо кінцева церемонія зі смолоскипами останнього вечора зробили дуже приємний і незабутний табір.

пл. розв. Марко Тимчак, Соколи, 13-ий кур. ім. Петра Конашевича-Сагайдачного, Едмонтон

Фото робили: пл. сен Любко Маркевич, Ігор Попович і Катруся Долішна

Станиці Оттава і Монреаль

Юнацький табір відбувся на оселі Батурина в Квебеку від 9 до 17 серпня 2003. Учасники приїхали з монреальської та оттавської станиць. Була підставова таборова програма — заняття, точки до проб та вмільостей. Одна вмільість, яку учасники мали нагоду здавати — це була вмільість *Два Пера*, де вони мусли будувати в лісі шалас і перебути в ньому ніч на самоті.

Були дві прогульки на гору *Глен* і, на щастя, після двох ночей дощу, погода покращала. Друга прогулька була на водні совги в Бромонт. Цим заняттям таборовики дуже гарно забавилися а коли стояли в черзі — співали пластові пісні.

На останній ватрі юнаки і юначки ставили мистецькі точки, а наступного дня — роз'їхалися домів з милими спогадами і надхненням на наступну зустріч.

ст. пл. Мелодія Сербин, зв'язкова, Монреаль.

На фото (зліва): Ванеса Решітнік, Мелодія Сербин (комендантка), Тамара Савчин, Степан Прухницький, пл. сен. Марта Маєр

МАНДРІВКА В МИНУЛЕ, яку організували пластуни станиці Новий Розділ, дійсно перенесла нас у десяте століття — у безмежні простори, тоді ще званої, Білої Хорватії, країни, яка існувала на великих просторах північного Прикарпаття тисячу років тому.

Фото: Богдан Яцишин

Найбільшим слов'янським комплексом IX–XI століть у цих краях є село Стільсько, Миколаївського району Львівської області. Велику частину цієї архітектурної пам'ятки зберіг буковий праліс, що оточує усе Стільсько. Історики свідчать, що колись давно тут існувало величезне місто, з могутніми укріпленнями і ніхто не міг цим містом завладіти. У наші дні від великих укріплень залишилися величні земляні вали та рови довжиною 10 км.

Білі хорвати

Східно слов'янське плем'я (союз племен) VII–X століття, проживали у районі Карпатських гір та верхів'ях Дністра, наприкінці IX століття увійшли до складу Київської Русі.

Залишилися знаки язичницької (поганської) віри. У селі Діброва було виявлено камінь жертвоприношень. Кажуть, що жертву приводили на край цього великого каменя і зіштовхували у низ. Про це свідчать темні плями на камені, який знаходиться внизу, під великим каменем, що дуже нагадують кров. Також у камені є невеликі впадини, у яких ймовірно містилися статуетки з образами богів.

Про християнство свідчать невеликі печери, які виконували роль, так би мовити, храмів. Саме одна з тих печер знаходиться у лісі. Вона була хорошим місцем для сховку, тому що розташована на стрімкому схилі, не давала змоги побачити себе серед гущі лісу. *пл. уч. Юля Плющенко, Львів*

Легенда про золоту коліску Білих Хорватів.

Поблизу сучасного села Стільсько розташоване старовинне місто племена Білих Хорватів. Поміж людей тих околиць ходить багато дивних таємничих, страшних легенд та історій.

Колись у тому місті жила князівна, яка мудро і розважливо владарювала. У князівни був син, батька якого вбили, коли син ще був немовлям. Мати дуже любила своє дитя і наказала зробити для намовляти коліску із золота, в якій він ріс і набирився сил. І дитя стало саме таким як бажала його мати — мужнім і добрим князем і володарем. Його дитяче ліжечко стало для людей символом їхнього доброго буття.

Але на княже місто напало вороже плем'я. Хорвати до останнього тримали мури міста, проте не змогли втримати ворога, який увірвався крізь браму. Місто було повністю спалене а мешканців, разом із князівною і її сином, вбито. Пам'ятаючи про дорожочину, як для себе, так і для хорватів Золоту коліску князівна сховала її десь у мурах міста. А після її смерті ніхто не знав де шукати золоту коліску

Сучасні археологи дізналися про цю легенду і також прагнули пізнати таємницю древніх хорватів. Проте вони віднайшли лише старі стіни міста, речі побуту слов'ян, зброю, капища-ідолопоклонства, а коліски так і не було.

ст.пл.скоб Ростик Пужаковський і ст.пл. Богдан Яцишин

КРИМ

ВІДРОДЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНИХ ТРАДИЦІЙ

Відриваючись від міста, я опиняюсь у серці Кримської природи на пластовому таборі у Байдарській долині — таборі Дубок, який розпочинався 30 червня 2003 р.

Перший день — день знайомств, день єднання з природою. Ввечері сил вже нема, але є друзі, можна збудувати ватру та гарно поспівати і пограти.

Після нічної тиші розпочинається ватра-нічне чергування в таборі, догляд за порядком та захист табору від несподіваних гостей: корів, мандрівників, та інших зацікавлених осіб, які бажають познайомитись з пластунами. А взагалі їх можна зрозуміти. Дівчата дуже гарно виглядають в одностроях, смачно готують, та голосно і дзвінко співають.

Поміщуємо короткі інформації і фото із 7-ох крайових таборів в Україні. Цього року було багато учасників таборів, допомогло те, що в Україні молодь мала безкоштовний проїзд на поїздах під час літа. Вибачаємося,

Співають все, від сповнених ніжністю пісень Ані Лорак, сучасних пісень *Океану Ельзи* до пластових бадьорих маршів, пісень Івана Купала, свято яке залишились у пам'яті кожної людини.

Під час таборування хлопці влаштували мандрівку до моря на зустріч з яким так довго чекали пластуни з Донецька. Море зустріло нас високими, потужними хвилями, які відкидали плавців до каміння на березі.

Коли ми повернулись назад, то красуня Природа обдарувала табір дощем. Та з яким там дощем! Зливою, міцною, несподіваною, холодною. Від якої рятували витривалі хлопці. Намети позривало вітром і вони попливли в долину, а навкруги текли дощові ріки.

Господиня-Природа перемогла! Табір наш необхідно було припинити. Злива тривала а "героїчна" молодь допомагала один одному рятувати речі, людей і майно.

Всі цілі, нікого не загубили! За раз з нетерпінням чекаємо на наступний пластовий Табір.

пл. роз. Настя Ілющенко, Севастополь

Фото: Микола Пляшечник

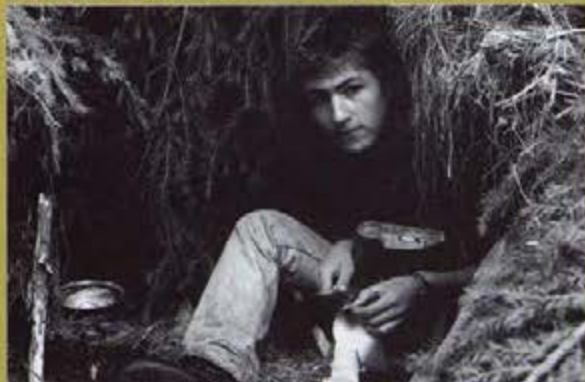

якщо не вповні описали ваші табори але хотіли, щоб читачі хоч "засмакувало" теми цих таборів.

З табору КВТ в Америці, ми одержали альбом табору який також був проектом до III-ої проби і поміщуємо його, хоч в децю скороченому виді.

Крайовий Вишкільний Табір (Україна)

Три Пери: пл. роз. Остап Степанюк, кур. Степана Бандери

Табір КВТ — екологічний табір Рекреації 2003 — відбувся від 8 до 22.VIII, на урочищі *Остодір*, Івано-Франківщина. Клич табору:

Синиця в руках може виявитися ще й яким журавлем!

(зліва) Олесь Блашук, Андрій Ребрик, Оксана Кривла

Морський (КМТ)

Табір *На Дніпрі* – 2003 відбувся на острові на який потрібно було переправити весь виряд, спорядження і продукти, а тоді всіх сорок учасників. На острові вахтова залога (дижурні) щодня переправлялися на берег по воду. Учасники вивчали морські традиції, слухали інструктажі на морську тематику а тоді — все переходили практично. На завершення табору була мандрівка Дніпром вниз по течії до острова *Труханів* де відбулася крайова зустріч таборів. Там всі таборовики взяли участь у *Дні Пласту в Києві*.

Мандрівка до ріки Десни на катамарані

Вітрогон на Дніпрі

Мілке - піском по Дніпрі.

Мистецький

Вже в'ятый раз організує табір *Метаморфозу* курінь УСП *Літавиці*. Ціль табору: навчитись творити, відкрити свої приховані таланти. Тематика табору цього року була: *Модерн* — стиль кінця XIX– початку XX століття. Завданням учасників було перенестися на сто років назад, відчути подих цієї епохи і творити в цьому стилі. На таборі були такі майстерні:

- ліногравюра
- графіка
- петриківський розпис
- соломоплетіння
- писанкарство
- розпис тканини
- художня кераміка
- нанизування бісеру
- танець
- акторство
- фотодизайн
- художня обробка дерева
- пляшкарт
- фанічикоплетіння
- ткацтво
- монотипія
- ходожня обробка шкіри
- листівкарство
- спів

Летунський (ЧК)

Чота Крилатих 2003 летунський табір який відбувся від 8 до 22.VIII і, як і в попередніх роках, стояв на двох опорах. Летунську програму зреалізували летунські інструктори під наглядом професіонала-летуна, коменданта пл. сен. Степана Красілича, та пластова порограма про яку дбала пластова команда. Учасниками табору були старше юнацтво і старше пластуство.

В дні 11-25 серпня всьоме відбувся табір *Леґіон* із програмою військового пластування. Основна частина табору проходила в гірській частині Самбірщини. Учасники табору було 43 юнаки, віком 14-17 років та 14 старших пластунів із 12 областей України.

На фото справа: Фізична підготовка на базі аеромобільного полку у Львові; (зліва) Переправа через річку

Степовий вітер

Табір із козацькою тематикою. *Степовий Вітер*, проводиться в місцях, де кожне дерево просякнуте українською історією. Колись там відбувалися події, описані у *Слові о полку Ігоревім*, пізніше землі належали Запорізькому козацтву. Понад 50 юнаків і юначок з Донеччини, Луганщини, Львівщини та Харківщини з'їхалися, щоб отримати теоретичні знання і практичні навички із організації роботи юнацьких частин, і для того щоб відчутти дух української давнини. Вишкіл відбувся на трьох рівнях: вишкіл гурткових, вишкіл курінних, вишкіл булавних пластового табору.

Кожен гурток на таборі мав свою назву на честь відомих провідників козацької доби і власні гурткові традиції. Найкращим цього року всіма було визнано гурток *Хмельниченки*. В окремих змаганнях показали себе також і інші гуртки: *Полуботки*, *Мазепинці*, *Байди* і *Сагайдаки*.

Пластове назовництво на *Степовому Вітрі* має особливе козацьке забарвлення: побутують назви *кошиовий* (комендант), *обозний* (інтендант), *кашовари* (кухари) тощо.

Програма включала одноденні гурткові водні мандрівки на чайках (байдарках), тренування і змаги із кульової стрільби, змагання з орієнтування і маскування.

Найбільше усім було цікаво навчитися їздити на коні, без чого жоден козак не вважався вправним бійцем. Юнаки також вчилися доглядати за конем, впрягати і розпрягати його, готувати корм тощо. Юнацтво дуже зацікавилася бойовим гопаком і навчитися володіти шаблею і давніми прийомами козацького двобою. Співали веселих і задушевних козацьких пісень по вечорах і при захоплюючих втрахах.

пл. сен. *Сергій Летенко* – комендант

Спортивний

Табір *Калиновий оберіг* відбувся від 11 до 23.VIII.

Гра у фризбі

На фото (справа): *Петро Васильченко* (Кіровоград), *Сергій Глюзик* (Ужгород), *Маркіян Дмитреченко* (Львів), *Тарас Стоділко* (Львів).

СПОГАДИ УЧАСНИКІВ ТАБОРУ КВТ XI

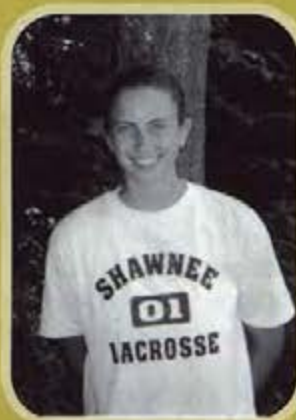
ГАНТЕР, НЬЮ-ЙОРК
ЛІТО 2003

ПРОЄКТ ДО
III-ОЇ ПРОБИ

пл. роз. ДАНИЛО
ПЕЛЕЩУК

Для учасників табору, КВТ залишило багато приємних спогадів — чи ті спогади були з прогульки, з вмілості *Три Пера*, чи з сальонових танців, вони будуть з нами на ціле життя. Але був і час тяжкий і неприємний. Спитайтеся будь-кого з учасників табору, то кожний пам'ятає ті довгі дні дощу, коли майже всі речі перемокли. Але ми таки разом пережили ті неприємності а нам залишилися веселі та чудові спогади.

В цьому журналі, пересилаємо вам наші спогади. Хоч КВТ XI був наш табір — табір для учасників яким провадили його учасники — ми мали бистрих та мудрих друзів та подруг, які нам помагали, коли було потрібно. Ми не тільки будемо пам'ятати окремі події, але також будемо згадувати нашу дружбу і співпрацю через цілі два тижні. *пл. роз. Данило Пелешук, редактор*

Було багато цікавих подій на нашому таборі цього року. Мій найрашій спомин є з нашої прогульки — Оксана Бунюк, Данило Пелешук, друзи Данило Прочко, Данило Літепло і Андрій Микита були в моїй групі. Хоч була погана погода, ми всі гарно таборували і тяжко працювали. На третій день прогульки ми пішли до *Лейк Пласід* і їздили на канойках і каяках.
пл. роз. Ляриса Ставнича

Коли я приїхала на КВТ я знала тільки дві дівчини. Я маю 14 років коли інші учасники вже закінчили 16 або 17 років. Моя найкраща товаришка мала їхати на КВТ але на кінець була перешкоджена і не приїхала. Через те, що її не було, я була примушена пізнати нових людей. Мені тут дуже сподобалося; мені ніколи не було нудно хоч це був мій третій табір підряд цього літа.
пл. роз. Гануса Цвіль

Мені найкраще на таборі подобалося коли ми всі танцювали щоб підготувитися до вмілості *Сальонові танці*. Ми всі вміли танцювати польку але танго і свінг було цікаво навчитися. Це був пластовий танцювальний табір на КВТ. Мені б подобалося мати більше таких таборів.
пл. роз. Андрій Кифор

Мій найкращий спогад було свято Івана Купала. До цього свята, дівчата зробили Марену, а хлопці — Івана, 12 стіп височини. Ми слухали легенди і пісні пов'язані із святом Купала. а дівчата кидали вінки, котрі вони самі сплели, в річку. Хлопці скакали у воду, щоб їх ловити. Опісля ми запалили Івана і Марену і парами скакали через вогнище. Це все було багато *фан* і інакше від попередніх років.
пл. роз. Віктор Подпірка

Спочатку я не хотіла їхати на КВТ — я була змучена і не думала, що мені сподобається на таборі. Але коли я приїхала, я заізнала багато друзів. Мені так сподобалися всі учасники що навіть найтрудніші обов'язки я виконувала з усмішкою. Я ніколи не забуду моїх нових друзів і все буду рада, що я поїхала на КВТ.
пл. роз. Рената Шенайло

Моя улюблена частина КВТ була вмілість *Три пера* — вмілість яка була справжнім іспитом моєї умової і фізичної сили. Було тяжко запалити вогник і нудно коли я не мав що робити але я багато навчився: напр. *Спам* не є смачним! Не їж мочу! Хоч їжа не була смачною і було тяжко спати, я можу бути гордим, що я здав вмілість *Три Пера*.
пл. роз. Дмитрій Гриців

Мені найкраще на таборі подобалася вечірка. Ми всі справді забавилися. Ми танцювали сальонові та нормальні танці. Булава, спеціально подруга Христя Юримович, показала нам цікаві рухи до танцю і ми вправляли танго, свінг і вальчик. Під час вечірки, ми відсвяткували 60-ий пластовий табір друга Андрія Микити і 50-ий пластовий табір друга Бублика смачним тортом. А ще мені було дуже приємно перевести табір із моїми двома найкращими приятелями — Оксаною Буняк і Ларисою Ставничою.

пл. роз. Ляриса Літєпло

Моя улюблена частина КВТ була сальонові танці. Мені було дуже цікаво навчитися різні нові танці — танцювати вальс, танго і польку. Ми вправляли ці танці на вечірці і було приємно побачити як багато всі навчилися. Тепер ми вміємо правильно танцювати і є готові на всі забави.

пл. роз. Леся Гейнор

Прогулька у гори Адирондакс — це мені найкраще подобалося на таборі. В нашій групі були Олесь Драбик, Тамара Плешкевич і я.

Першого дня прогульки було багато дощу. Коли ми їли вечерю, ми зустріли трьох мандрівників, які таборували через ніч. Ми порозкидали багато Easy Mac коло їхнього шатра і на наступний день, коли ми зустріли тих самих мандрівників, вони нам сказали, що ведмідь зайшов до їхнього табору та з'їв їжу, яка мала бути на шість осіб. Це напевно сталося через нас...

пл. роз. Олесь Микита

Мені найкраще на таборі подобалася прогулька. Перший день падав дощ і ми спали на назначеному таборовищі. На другий день друг Василь і я мандрували по горах Адирондакс. Ми вилізли на гору Mt. Cordon і там було дуже гарно.

пл. роз. Стефко Драбик

Тому, що я українка, мені і моїм друзям є дуже важке вміти танцювати сальонові танці на забавах та інших українських подіях. На таборі КВТ я нарешті навчилася правильно танцювати. На цьому таборі теми були цікаві та інші від тих на таборах де я вже була учасницею. Мені дуже подовабся цей табір і я гарно провела час.

пл. роз. Оксана Буняк

КВТ 2003 для мене був табір який залишив приємні спогади. Наша прогулька до Адирондакс гір була дуже гарною. Впродовж двох-трьох днів ми лазили по чудових горах. Хоч падав дощ, ми всеодно весело мандрували. В моїй групі були Олесь Микита, Олесь Драбик і я. Але мій найкращий спомин є всі нові товариші, яких я зустріла. З товаришами, яких я вже мала, я краще жила. Цей табір дав мені нагоду щоб розширити моє коло пластування.

пл. роз. Тамара Плешкевич

Мені КВТ подобався бо це був малий табір. Я привик бути на великому таборі, але на цьому таборі я мав нагоду бути активним провідником разом із моїми друзями. Я був скептичний при початку табору, що цих 15 учасників зможуть разом співжити але моє наставлення скоро змінилося. Бути на таборі де є менше структури дало учасникам більше нагод бути провідниками та більше нагод на спонтанність. Товариство на таборі, не тільки учасники але також друзі і подруги, було чудове і хоч я вже 6 тижнів не був дома, я можу сказати, що мені на таборі було дуже приємно.

пл. роз. Маркіян Кузьмович

Найкраще що мені сподобалося на КВТ було те, що я запізнав багато нових товаришів на цьому таборі. Ми так гарно всі разом жили, тому я певний, що будемо товаришами на довгий, довгий час!

пл. роз. Олесь Драбик

Такі табори цього літа були на Сколівщині (ЗБ) і в Карпатах (ШБ і ЛШ), в Україні. ШБ була десятою, ювілейною, присвяченою Цьопі Паліїв. (На фото: брама табору)

Post Scriptum

Як юнаки 15 кур. ім. Павла Полуботка будували лазню на природі

● Пласт — це надзвичайно практична організація. Більшість своїх практичних навичок пластуни застосовують і передають своїм побратимам на таборах. Практичність полягає у тому, що все робиться з підручних матеріалів.

● Я не дивувався, коли мені показували, як з линви та дерева можна зробити на природі стіл, крісло, браму, міст, пліт, драбину і тому подібне, але я здивувався, коли старші пластуни почали споруджувати лазню. Мені пощастило прийняти участь у будівництві.

● Ми почали з каміння складати пічку. Основу пічки склали з великого плоского каміння, після чого почали викладати її дрібнішим камінням. Зверху зробили димохід з металевих банок від консерв.

● Ми розпалили в пічці вогонь і почали обкладати пічку дрібними камінчиками доти, доки дим не перестав іти з-поміж каміння.

● Це був довготривалий, корупльозний процес: одні юнаки вибірували з річки камінчики, а інші обкладали ними піч, аж поки дим пішов одним шляхом — через

створений димохід.

● Пічка була зроблена без ніяких додаткових матеріалів — виключно камінь на каміні.

● Наступним етапом було створення, так званого, приміщення. Ми звели чотириногу з міцних сухих дерев; обкрутили її циратою. Тут важливо було зробити будинок з цирати максимально герметичний — ми її щільно склеїли скочем (клеюкою-стрічкою).

● Зробили вхід — двері з тоїж цирати, які також повинні щільно зачинятися. Вийшла чотирикутна, зрізана на верху, піраміда заввишки 230-240 см.

● Паралельно з будівництвом лазні, ми всі по черзі викопували в гірській річці невеличкий басейн. Нижче по течії зробили загату, аби в нашому басейні підняти рівень води.

● Праця була важкою, зате цікавою і того вартою.

● Важко описати всі приємні спогади, які ми пережили, побиваючись заздалегідь зробленими листяними березовими вінками, коли ми парились у власно-створеній на природі лазні, а потім, розпарені, стрибали в маленький басейн.

під ред. Павло Дбінський,
Фото: Богдан Яцицин
Львів

В КОСОВІ

Свято Юрія станиця Косів відзначила на горі Михалків вже в котрий раз. Цього року, його підготував гурток *Кришталеві зорі* з куреня О. Паєвської. Розпочалося з теренової гри, яка своєю ідеєю заповонила серця пластунів і пластунок. На відкриття свята деякі пластуни іменувались в прихильниць, а інші присягали в учасниць. Це було в них вперше в житті. Для них це є дуже важливим, адже Пласт у них знаходиться на першому місці. Закінчили ми свято ватрою, на якій відбулося представлення гуртків. А коли всі сходили з Кримениці, знизу загорілися слова СВ. ЮРІЙ. Це було неочікуваним видовищем для всіх. Найбільше всім сподобалось закінчення свята. Тож давайте, будемо організувати такі свята частіше!

пл. уч. Уляна Кіщук і Ірина Сучкова.

В ЕДМОНТОНІ

Відзначаючи події 1-го листопада, пл. роз Леся Стефанів, пл. роз Арета Грищук і пл. роз Адріяна Товстюк організували Листопадовий Марш для юнацтва едмонтонської станиці. Цей марш почався у провінційному музею парламента а закінчився в пластовій домівці. Біля провінційного парламента переведено гутірки на теми: *Листопадовий зрив, Голодомор на Україні 1932-3 років, Іміграція українців до Канади*. Це була добра нагода пластунам зійтися, глибше пізнати і переговорити деякі сторінки історії України.

пл. роз. Адріяна Товстюк, Арета Грищук, Леся Стефанів.

На фото: (зліва) Перед парламентом (справа) Зустріч в провінційному музею; Марш іде через River Valley у нижній частині міста.

В НЬЮАРКУ

На своїх останніх сходинах року, перед таборами, гурток *Вовки* зійшовся закінчити свій пластовий рік і відзначити 22-гі уродини свого друга, ст. пл. Романа Шаповала, ЧМ, який уже п'ять літ є виховником гуртка. Це була несподіванка для друга.

Всі юнаки-розвідувачі гуртка є активними пластунами — беруть участь у сходинах, в Орликіядах, в різдвяних базарах, у літніх і зимових таборах. Минулого року гурток здав вмілість *Спортові ігри*. Літом усі поїхали на табір старшого юнацтва. Деякі поїхали на *Золоту Булаву*, перейшли новацький вишкіл і були на спец-таборах, між ними на новому таборі *Теренова гра*. Наступне завдання перед *Вовками* — III проба.

На фото: (зліва) Михась Колодй, Мирон Радович, Адріяна Станько, Степан Шепель, Лесик Миськів, Івась Нагнибіда, Олес Лаброс (відсутній Данило Мартиниць), (посередній) друг Роман Шаповал.

РiЗНЕ

ЮНАК — журнал пластового юнацтва, видає Видавництво Пласт ЗСА-Канада, для всього юнацтва по світі. Передплати пластунів в Канаді і ЗСА треба полагоджувати через КПСтаршину свого краю. Всі інші передплати можна надсилати до Адміністрації Юнака. Річна передплата: \$25 (ам).

Матеріали до цього числа подали: пл. уч. Уляна Кіящук, пл. уч. Ірина Сучкова, пл. роз. Леся Стефанів, пл. роз. Данило Пелешук, пл. роз. Богданка Грицина, ст. пл. Зіна Беланюк, ст. пл. Петро Чурилович, ст. пл. Богдан Яцишин, ст. пл. гет. скоб Андрій Колос, ст. пл. Борис Франкевич, ст. пл. Надя Ковалик, ст. пл. гет. вір. Ляріса Смарш, ст. пл. Мелодія Сербин, пл. сен. Мира Ганкевич, пл. сен. Данило Даревич, пл. сен. Оля Ткаченко, пл. сен. Катруся Долішна, пл. сен. Юрій Савчин, пл. сен. Сергій Летенко.

Привіти з таборів

ЮНАК дякує за привіти одержані із наступних літніх таборів (продовження із минулого числа);

Табір Юнацтва *Уцілілий*, Батурин, Квебек, Канада / пл. сен. Марта Маєр і ст. пл. Степан Прухницький

54-ий пластовий табір на *Верховині ім. Короля Данила*, Велика Британія / пл. сен. Роман Дубіль і пл. сен. Оксана Паращак

Вишкіл Юнацьких Впорядників, Вовча Тропа, НЙ, ЗСА / ст. пл. Діана Юрчук - комендант

Датки на Видавничий фонд Юнак-а

Станиця Едмонтон, замість квітів на могилу св. п. д-р. Дмитра Родинюка	\$50
пл. сен. Роман Ващук	\$40

Оголошення

Новацькі і юнацькі пісні співає *Кобза з Пассейку, Н.Дж.*
Оригінально видано в 1997 на тасьмі і вповні випродано.
Тепер — перевидано на Сі-Ді. Кошт \$12 (ам)

По дальшій інформації підіть на адресу Пласт-ЗСА: www.plastusa.org/store/index.php і виберіть Музика.
Якщо ваш курінь, гурток чи станиця хотіли б продавати цей Сі-Ді і заробити гроші на пластову ціль, зверніться на адресу: financy@plastusa.org

Історія Пласту

Український прапор вперше на Мон Блан

По закінченню міжнародного скавтського джемборі в Муасон, Франції, 1947 року, пластуни-Бурлаки Богдан Яців (зліва) і Ігор Суховерський (справа) досягнули 1-го вересня 1947 року верх Мон Блан

Фото із Альбому *50-ліття Пласту*, Нью-Йорк, 1964.

ДНІ ПЛАСТУ В КИЄВІ

ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

24 серпня, 2003 року

На День Незалежності до Києва з'їхалися всі табори, які кінчилися в серпні. Цього року з'їзд таборів відбувся на Труханівському острові який знаходиться на річці Дніпро і там пластуни таборували три дні, знайомилися і змагалися. В сам День Незалежності, брали участь в параді і в святкуванні на Софійській площі. Того дня падав сильний дощ, і примусив деяких пластунок покидати мокрі черевички і йти через місто босоніж. Після святкувань і феєрверків, всі роз'їхалися додів.

Фото: Богдан Яцишин

